

DPN 5480

Title: गणेशस्तवराजस्तोत्र GANESHA STAVARAJA STOTRA

Run. No. 6171

Cat. No. 207

Micro. No.

Subject Hymn स्तोत्र

Religion: Hindu / Bauddha

Language: Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 21 x 8.5

Folios 13

Lines (in a page) 7

Compl. / Incompl.

13th as 15th as on leaves.
Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script: New. / Dev. / Bhuji. / Ran. /

Illus. :

Material: palmleaf / paper / thiyasaphu / One side yellow

Condition: fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon:

श्री गणेशाय नमः ॥
कर्मणा मनसा वाचा उपज्जोमि विनायक ॥ तेन शीते महाघोरं संसारं कामवर्जिता ॥ १ ॥

१०७

१ श्रीगणेशस्तवस्तोत्रप्रारम्भः ॥

१ चतुर्थः ॥ पुस्तकं ॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ कर्मणा मनसा वा वाप्यनोस्मि विनायकं॥
 तेन रंति महाद्यौरं संसारं कामवर्जिता॥ १॥ वस्तुवाच॥ भगवन् श्रोतुं नि
 छामि विस्तरेयं तथा॥ स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं च विशेषतः॥ २॥ श्री
 नंदिकेश्वर उवाच॥ स्तवराजस्य माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि समासतं॥ यत्फलं ल
 भते जज्ञा स्वरूपं चापि यादृशं॥ ३॥ यः प्रातरुत्थितो विद्वान्ब्रह्मैवापि गुरु
 र्ते कौ॥ विष्णुवाहनकाले पुण्ये वा स मयांतरे॥ ४॥ सर्वदा वा जपे यस्तु स्त
 वराजं स्तवोत्तमं॥ यत्फलं लभते सद्यस्तु सुराण्येव तु मुख॥ ५॥ गंगाप्र

॥ विलुः ॥
 ॥ १ ॥

वाहवर्तस्य वाग्विभूतिर्विजृम्भते॥ ब्रह्मस्य तिस्रो गुणाः परंदरसमः श्रिया
 ॥ ६॥ तेजसादित्यं शंकासोभावेरासं मोनये॥ धनदेन स मोदाने त
 था विजयपरिग्रहे॥ ७॥ धर्मराजं समो न्याये शिवभक्तो मया समः॥ प्र
 तापे वंदि संकाशः प्रशादेशशिना समः॥ ८॥ बलेन मरुता तुल्यो भ
 वता बुद्धिर्वरसा॥ सर्वतत्त्वाथ विज्ञाने मया वसं मतां वृजेत॥ ९॥
 एवमेतत्त्रिसंध्यं देजपे स्तवमनुत्तमं॥ सर्वान्कामान्नरः प्राप्य भु
 त्कान्भोगान्श्च पुष्कलान्॥ १०॥ स शरीरः सुरेन्द्रस्य यदन्यस्य वमूहं नि

॥ प्राप्ता ११ गुरा मैश्वर्यं भुक्ता भोगा न्यथेप्सितान् ॥ ११ ॥ अथ यो वीत शो
 कश्च निरातं को विरामयः ॥ जरा मरणा निर्मुक्तो वेदशास्त्रार्थको विदः ॥ १२ ॥
 सिद्धचारणा गंधर्व देवविद्याधरादिभिः ॥ संस्तुयमानो मुनिभिः संश्रु
 मानो दिनेदिने ॥ १३ ॥ विवरन्यखिला लोका नवं भुवर्गैः समन्तरः ॥ एवं
 विरातिर्गजदेवस्यानुचरो भवेत् ॥ १४ ॥ स्तवराजं सकृज्जपामुच्यते सर्व
 किल्बिषैः ॥ सर्वसिद्धिमवाप्नोति गुरात्पास प्रमंकुलं ॥ १५ ॥ स्तवराजं
 मनुस्मरं जप हृदयाग्रे विलिखन् पठन्नपि ॥ असुरा मरसिद्धचारणौ मु

॥ विलुः ॥
 ॥ २ ॥

निभिः प्रत्यहमेव पूज्यते ॥ १६ ॥ तरति च भवचक्रं सर्वमंहो निहंति क्षिप्रं
 च परिवादं मान्यते वं भुवर्गैः ॥ अखिलमपि च लोकेक्षे मता माश्रुनीत्वा
 जतियतिभिरीडां शाश्वतं धाम मर्त्यः ॥ १७ ॥ योजयति स्तवराजं मशोकं क्षे
 मतमं पदमेति मनुष्यः ॥ चारणा सिद्धसुरैरपि वंशोयाति पदं परमं सवि
 भुक्त ॥ १८ ॥ जपतः स्तवराजं रयमि मं प्रातः स्तवीत मं ॥ तस्यो मवारं धे
 मं ते सर्वदेवविनायकः ॥ १९ ॥ सर्वान्निहंति वेदिद्यान्यपदश्च समंतत
 ॥ अशेषाभिर्गते ध्यक्ष्यः संयद्भिरभि विंशति ॥ २० ॥ अस्य च प्रणालं

क्षीः कदाश्चाणुविधायिनी ॥ कंकरो मीतिवैभीताप्रस्तात्तस्यतिष्ठति ॥ २१ ॥
 तस्मान्निःश्रेयसंगंतुमभिलख्यविवक्षसाः ॥ स्तवराजं जपेद्रक्ताधर्मकामा
 र्थसिद्धये ॥ २२ ॥ आधिष्ठाध्वस्त्रशस्त्रारितमः पंकाहवादिसु ॥ भयेष्वन्येषु वा
 पे तं स्मरन्मुक्तो भवेद्रयात् ॥ २३ ॥ स्तवराजं जपित्वा यो मार्गं गच्छति मानवः ॥
 ॥ न जानुजायते तस्य सौख्याद्यादिभिर्भयं ॥ २४ ॥ यथावरिष्ठदेवानां मशेषा
 र्णां विनायकः ॥ तथास्तवोच्चरिष्ये स्तवानां शंभुनिर्मितं ॥ २५ ॥ अवती
 र्णो यदा देवो विप्रराजो विनायकः ॥ तदा लोकोपकारार्थं प्रोक्तो यं शंभुना

विष्णुः ॥
 ३ ॥

स्तवः ॥ २६ ॥ विनायकघ्नियकरो देवस्य हृदयंगमः ॥ जप्यस्तवोयं यत्नेन
 धर्मकामार्थमुक्तये ॥ २७ ॥ श्रीमहेश्वर उवाच ॥ ॐ अस्य श्रीविनायकस्तव
 राजस्य श्रीनंदिकेश्वरः ॥ विरनुष्टुप् ॥ श्रीमहागरायतिदेवताः ॥ लंबी
 जैलौ शक्तिः ॥ धर्मार्थमोक्षार्थसिद्धये जपे विनियोगः ॥ ॐ कारमुक्तं
 बुद्धिं शिवमक्षरमव्ययं ॥ यमामनंति वेदेषु तं प्रपद्ये विनायकं ॥ २८ ॥
 यतः प्रवृत्तिर्जगतां यः साक्षी हृदये स्थितः ॥ आधारभूतो विश्वस्य तं प्रपद्ये
 विनायकं ॥ २९ ॥ यस्य प्रसादाच्छुक्ताः प्राणानि निमिषं तिष्ठन्ति ॥ प्रवर्तकं न

लोकानां प्रणामाविनायकं ॥ ३० ॥ शिखाग्रैश्च दशंगुल्ये स्थितं भस्मतनुं
 विभुं ॥ एजयंति मरीचाः तं प्रपद्ये विनायकं ॥ ३१ ॥ लीलायां लोकरक्षां च
 द्विधा भूतो महेश्वरः ॥ यः स्वयं सर्वकृत्साक्षी तं न मामिगगाधियं ॥ ३२ ॥ वि
 श्वेश्वरं विधातारं धातारं जगतामपि ॥ पुराणमिगगाधय्यं पुरातांति
 विनाशतं ॥ ३३ ॥ उत्संगतल्ये यो देव्या भवान्याः क्रीडते विभुः ॥ वालोहरात्म
 जसीत्यास्तं प्रपद्ये विनायकं ॥ ३४ ॥ विधाय भूषणौ श्रि वै न्वेशकर्म मनोर
 मं ॥ यंत प्रायश्च दीशानीतन्न मामिविनायकं ॥ ३५ ॥ लीलायायः सज्जन्तो

॥ विष्णुः ॥
 ॥ ४ ॥

काभिन्दन्नपि मुहुर्मुहुः ॥ संक्रीडते महासत्त्वस्तं न मामिगजाननं ॥ ३६ ॥ सिं
 हरोत महाकुंभस्तुंगदंतं भुभैरवं ॥ यो देत्य करिणो भेष्यं वंदे तं द्विरदाननं ॥
 ३७ ॥ यस्य मूर्तिं वृजं त्या अमदा मोदनि खंगिनः ॥ भुमरांतीर्णं संसारास्तं न
 मामिगजाननं ॥ ३८ ॥ गंभीरं भीमनिनदं श्रुत्वा यज्ञं हितस्वरगात् ॥ पतत्यं सु
 रनागेन्द्रास्तं नो मिद्विरदाननं ॥ ३९ ॥ यो भिन्नति गिरिं सर्वानघोरनिर्वात
 भैरवैः ॥ रवैः संवा सज्जनैस्तं नो मिद्विरदाननं ॥ ४० ॥ लीलाया विभूताये

नपादाभ्यां धरणी क्षणात् संसृजंते स शोलायास्तं वंदे वंदु विक्रमं ॥ ४१ ॥ यत्
करताडतो द्विन्ने मंत्रशतसहस्रशः ॥ विसो वंते समुद्राणां तं न तोस्मि विना
यकं ॥ ४२ ॥ विमुरवेयत्र दृश्यंते भृशवीर्याः पदचुताः ॥ निःप्रभा विबुधाः स
र्वेः तं प्रपद्ये विनायकं ॥ ४३ ॥ यज्ञपुराहितां लक्ष्मीं लभते वासवादयः ॥
स्वतंत्रमेकं नेतारं विघ्नराजं नमाम्यहं ॥ ४४ ॥ यत्पादपां भुनि वयं विभारा
मतिमौलिषु ॥ अमरावहुमन्यंते तं नमामि द्विपाननं ॥ ४५ ॥ वेदांतगीतपु

विष्णुः ॥
॥ ५ ॥

रुषं वंदे रापं मभयप्रदं ॥ हिरण्ययं पुरांतस्थं नमस्मै शरणागतः ॥ ४६ ॥
चित्सदानन्दसन्मात्रं यरमानन्दरूपिणं ॥ निःकलं निर्मलं साक्षाद्दिना
यकमुपैमितं ॥ ४७ ॥ अनयायं वसद्भूतं भूतिदं भूतिवर्द्धनं ॥ नमामि स
त्त्वविज्ञानं मनंतं बुद्धरूपिणं ॥ ४८ ॥ अनाद्यं तं महादेवप्रियपुत्रम
नोरमं ॥ द्विपानतं प्रभुं साक्षादात्मानं तं नमाम्यहं ॥ ४९ ॥ विश्वामहे
भरं वंशमाधारं जगतामपि ॥ पुराणामिगराधीशं पुराताज्ञानमो
चनं ॥ ५० ॥ शिखाग्रे द्वादशांगुल्ये स्थितं स्फटिकसंनिभं ॥ जोक्षीरधव

ना ३

लाकारं पुरा मा मि ग जान न ॥ ५१ ॥ अनाधारं न वा धारं मनता धारं संस्थि
तं ॥ धातारं च विधातारं त म स्मिं शर रांग तः ॥ ५२ ॥ प्रमारा प्रत्ययातीतं हं
स म व्यक्त लक्षरां ॥ अना विलसं कारं त म स्मिं शर रांग तः ॥ ५३ ॥ अनंतं
हृदिलोका नां मनंतं विदु म पु भ ॥ अपु त कं म नि ई शं नि रा लं वं न मा म्प
हं ॥ ५४ ॥ भू ता लयं ज ग यो ति म रा पी यां स म रा र पि ॥ स्व र्य वे श म वे र्य तं
वे श वे र्यं न मा म्प हं ॥ ५५ ॥ सर्वा कार म ना कारं वि श्वा वा स म ना म यं ॥ स
क लं नि ष क लं ति त्पं ति त्प नि त्पं ति त्पं न मा म्प हं ॥ ५६ ॥ सं सा र वे र्यं सर्व जं सर्व

॥ विलुः ॥
॥ ६ ॥

ना २

भे व ज भे व ज ॥ आत्मानं सं द स द्य ति दा ता रं पुरा मा म्प हं ॥ ५७ ॥ भू म ध्ये
सं स्थि तं दे वं द म ध्ये प्र ति ष्ठि त ॥ हृ म ध्ये दी प व त्सं स्थं वं दे सर्व स्य म ध्ये म
॥ ५८ ॥ हृ पुरा डी क नि ल यं सूर्य मंडल सं स्थि तं ॥ तार का त र सं स्थानं ता
र का तं न मा म्प हं ॥ ५९ ॥ ते ज स्वि नं वि क र्ता रं सर्व का र णा का र रां ॥ भक्ति ग
म्य म हं वं दे पुरा व प्र ति पा दि तं ॥ ६० ॥ अंत र्या ग त रेः पु त्रेः क ल्पि तं स्व
स्ति का स ने ॥ व द ह त्वा र्णिका म ध्ये ध्या न ग म्यं न मा म्प हं ॥ ६१ ॥ जे यं दु जे
य म ध्ये तं त्रयी शा नं त्रि लो च नं ॥ आत्मानं त्रि पुरा रा तेः प्रि य स नु न मा म्प

हं॥६२॥स्कंदः प्रियः स्कंदगुरुं स्कंदस्या यज मे वर॥स्कंदेन त्विह तं शश्वत्
 मामिस्कंदवत्सलं॥६३॥नमस्ते विघ्नराजा यभक्तविघ्नविनाशने॥विघ्ना
 ध्याय विघ्नानां निहं त्रेविश्ववक्षुषे॥६४॥विघ्नदात्रेऽप्यभक्तानां भक्ता
 नां विघ्नहारिणो॥विघ्ने श्वस्य वीराय विघ्ने शायनमो नमः॥६५॥कुला
 डि मेरु कैलाश शिखराणां प्रभेदिने॥दंतमिना भुमालाय करि राजा
 यते नमः॥६६॥किरीटिने कुंडलिने हारिणो मालिने तथा॥नमो मो
 जितनाथाय जटिते वल्गु चारिणो॥६७॥दंडि मुंडाय वंडाय कमंडलु

॥विष्णुः॥
 ॥७॥

धराय व॥दंडिने चैव मुंडाय नमो ध्येय नशीलिते॥६८॥वेदाध्याय नयु
 क्ताय सामगानपराय व॥अक्षाय वरिष्ठाय नमश्चंद्रसिखंडिने॥६९॥
 कपर्दिने कलौराय शंकर प्रियसूतवे॥सुताय हेमवत्याश्च हं त्रेवसु रवि
 दिषां॥७०॥सेरावतादिभिर्दिबोर्दिगजैः संस्तुताय व॥सुहृंहित परित
 स्त्वे नमस्ते मुक्तहेतवे॥७१॥कुष्मांडगणनाथाय गणनाय तये नमः॥
 वज्रिणा राक्षिताये ववज्रि वज्रनिवारिणो॥७२॥पुष्पोदंताभिर्देसाक्षान्म
 रुताभिषणाय व॥वल्गुणाश्च शिरो हं त्रेविवस्व हं धनाय व॥७३॥अग्ने

श्रैव सरस्वत्या इतुस्य च वलद्विदो भैरवाय सुभीमाय भयानकरवाय
 च ॥ ७४ ॥ विभीषणाय भीष्माय नागाभरणाधारिणे ॥ पुमत्ताय पुवंडाय
 वंकेतुंडाय ते नमः ॥ ७५ ॥ हेरंवाय नमस्तुभ्यं पुलं वज्रठराय च ॥ आ
 सुवाहन देवाय एकदंताय ते नमः ॥ ७६ ॥ शूर्यकराय शूराय परश्व
 खंधराय च ॥ शृंगिहस्ताय धीराय नमः ॥ पाशासिपाशा यो ॥ ७७ ॥ धा
 रणाय नमस्तुभ्यं धारणाभिरताय च ॥ धारणाभ्यां सयुक्ता नो पुरस्ता
 त्संस्तुताय च ॥ ७८ ॥ पुत्याहाराय वैतुभ्यं पुत्याहारपराय च ॥ पुत्याहा

॥ विष्णुः ॥
 ॥ ८ ॥

ररतानां तु प्रतिस्थानां स्थितात्मने ॥ ७९ ॥ विघ्नाध्यासाय दक्षाय लोकाध
 क्षाय धीमते ॥ भूताध्यासाय भक्ताय गणाध्यासाय ते नमः ॥ ८० ॥ योग
 पीठांतरस्थाय योगिने योगदायिने ॥ योगिनां हृदिसंस्थाय योगगम्या
 यते नमः ॥ ८१ ॥ ध्यानाय ध्यानगम्याय शिवध्यानपराय च ॥ ध्येयानाम
 पि ध्येयाय नमो ध्यायत मायते ॥ ८२ ॥ संप्रयाता लपादाय संप्रदीपोरु
 जंघिने ॥ नमो दिग्बाहवे श्रैव व्योमदेहाय ते नमः ॥ ८३ ॥ सोमस्तुयी
 मिनेत्राय ब्रह्मविद्यामहोमसे ॥ ब्रह्मोऽर्कः ॥ ८४ ॥ पीठाय सोमघोषस्वना

यव॥८४॥ ज्योतिर्मण्डलपुष्पाय हृदयालीनकायव॥ ध्यानाद्भौवद्रपादाय
 पूजावारिणो वारिणो॥८५॥ शोमार्कविंवधंठा यदि कुराय विरोधसे॥
 आकाशसरसीमध्ये कीडागाहनशीलिने॥८६॥ सुमेरुदंतकूटाय य
 धिवीस्थलकायव॥ सुघोषाय सुभीमाय सुरकुंजरभेदिने॥८७॥ हि
 माद्रिकूटभेदे च देत्यदानवमर्दिने॥ गजाकाराय देवाय गजराजो
 यते नमः॥८८॥ बृहत्सरोवृक्षरूपाय बृहत्सरोपत्रे वा यायव॥ बृहत्सरो
 वृक्षरायैव बृहत्सरोपियवन्धवे॥८९॥ यज्ञाय यज्ञगोपत्रे च यज्ञानां

॥विष्णुः॥
 ॥८९॥

फलदायिने॥ यज्ञहर्त्रे यज्ञकृते सर्वयज्ञमयायव॥९०॥ सर्वनेत्राभिवा
 साय सर्वेश्वर्यपदायिने॥ ग्रहालयाय गृह्याय योगिने बृहत्वेदिने॥९१॥
 तत्पुत्राय विश्वहवकतुंडाय धीमहि॥ तन्नोगराय पतिः प्रबोदयात्॥
 एकाक्षरपरायैव मायिने बृहत्सगायिने॥ भूतानां भुवनेशानां पतये पाप
 हरिणो॥९२॥ सर्वारंभनिहं च विमुरवानां निजार्चने॥ नमो नमोगरा
 शाय विघ्ने शाय नमो नमः॥९३॥ विनायकाय वेतुभ्यं विक्ताय नमो नमः
 ॥ नमस्तुभ्यं जगद्भावे नमस्तुभ्यं वियोनये॥९४॥ नमस्तुभ्यं त्रिनेत्राय त्रि

नेत्रप्रियसूतके॥ सप्तकोटिमहामंत्रे मंत्रि नो वयवायवा॥ ६५॥ मंत्राय मंत्रि
 णो नित्यं मंत्राणां फलदायिने॥ लीलया लोकरक्षार्थं विभक्तनिजमूर्तेये
 ॥ ६६॥ स्वयं शिवाय देवाय योगक्षेमा नुपालिने॥ नमोनमः क्षमाकर्त्रे न
 मः क्षेम्यतमाय ते॥ ६७॥ क्षेमं कराय भक्तानां क्षान्तिमूर्ते नमोनमः॥ द
 यामयाय देवाय सर्वभूतदयालवे॥ ६८॥ दयावर्त्ता दयाकर्त्रे सर्वक
 र्त्रे नमोस्तुते॥ नमः कारुण्यदेहाय वीराय शुभदंतिने॥ ६९॥ ॥ नमोन
 मस्तु गणनायकाय पुराणमकोयाखिलनायकाय॥ विनायकाय भय

॥ विष्णुः ॥
 ॥ १०॥

दायकाय नमो शुभानामधिनायकाय॥ १००॥ गणाधिराजाय गणना
 त्तुलाखे गजाधिराजाय गजाननाय॥ शताननायामितमाननाय नमो
 नमो दैत्यविमाननाय॥ १०१॥ अनामयायामलवीमयाय स्वमायया विष्णु
 जगन्मयाय॥ अमेयमायाधिगसन्मयाय नमोनमस्तु मनोमयाय॥
 १०२॥ नमस्तु समस्ताधिनाथाय कर्त्रे नमस्तु समस्तो रविस्तारभाजे॥ नमस्तु
 समस्तारकायाधिभूते नमस्तु पुनर्व्यक्तविन्यस्तथासे॥ १०३॥ पात्रे सुराणां
 पथमेश्वराणां शाखेरावाखेराय रावरस्य॥ नेत्रे पुनेत्रे सशरीरभाजां दा

त्रैवराणां भवते न मोक्षः ॥ ४ ॥ न मोक्षते विघ्नविनायकाय न मोक्षते भक्तभ
 यापहाय ॥ न मोक्षते युक्तमनःस्थिताय न संवभ्रयोगा नायकाय ॥ ५ ॥
 अखिलभुवनभर्त्रे सम्यक् दामेकनेत्रे निखिलतिमीरनेत्रे निखिलाया व्य
 थाय ॥ पुरातनमनुजगोत्रे प्राणिनां प्राणकर्त्रे सकलविबुधशास्त्रे विश्वने
 त्रे न मोक्षः ॥ ६ ॥ दशनकुलिशभिन्ने निर्गतैर्दिगाजानां विरचितभुभदंते
 मौक्तिकैश्चंद्रगौरैः ॥ भवनमुपकरंतं प्रेक्ष्य गोपिभवंतं सुहृत्समथकर
 म्पांश्चिष्यति प्रेमपूर्णा ॥ ७ ॥ मृदुलसितसुशीते तत्परंगे भवान्वाभुभ

॥ विलुः ॥
 ॥ ११ ॥

१३

विलसितभावां नृत्यलीलां विधाय ॥ अवलडुहितुरंगादंगमन्यद्विस
 र्प्यन्वितरूपहरसित्त्वं नेत्रहर्षोपहारं ॥ ८ ॥ भुजगवलपिते न पुस्पश
 न्याणि नात्वां संभसमथवाहोरंतं शले निवेश्य ॥ करमधुरदुगीतं न
 त्यमालोकयं स्तेकरमपि करतालंधूनि ते हस्तपद्मे ॥ ९ ॥ कुवलय
 शतशीतैर्भरिकहृद्दयैस्तव मुहुरनुगात्रं स्पर्शनैः संपुहर्षैः ॥ क्षि
 पतिवसुविशाले स्त्रोकमध्ये भवंतं तव मुहुरनुगात्रं मूर्ध्नि जिघ्रं महेशः
 ॥ ११ ॥ वालो वालपराक्रमः सुरगणैः संप्रार्थ्यै हर्षिर्गंगानयकिं

पुरुषो गता विराचितैः स्तोत्रैरभिस्तयसे ॥ हाहा हूह कर्तुं पुरुष भूतिभिस्त्वंगी
 यते नारदैः स्तोत्रैरद्भुतैरेवैतैः पुतिदिनं प्रोत्साहकैः सामभिः ॥ ११ ॥ त्वानमंति
 सुरसिद्धचारणा त्वां यजेति निखिला द्विजातयः ॥ त्वां पठंति मुनयः पुराविद
 त्वां स्मरंति यतः सनातनाः ॥ १२ ॥ परंपुराणां गुणितं महोत्तं हिरन्मयं यो
 रुषयोगगम्य ॥ यमा मनंत्यान्मभुवनं मणी विरणी विपश्चितं तं कविमक्ष
 यं च ॥ १३ ॥ गणानां वा गणानां सुरेन्दुं कविं कवीनामभिमेधविग्रहं ॥ ॥ विष्णुः ॥
 ज्येष्ठराजं वृषभं केतुमेसानः शरवन्नुतिभिः सीदशश्चर ॥ १४ ॥ नमोन ॥ १२ ॥

स्तो ॥ २४ ॥ स्तवराजं जयाशक्तेर्भावयुक्तस्य धीमतः ॥ अस्मिं जगत्रे ये प्यस्ति ना
 सां ध्यन्तुः करं ॥ २५ ॥ तस्मात्सर्वपुयन्ते नस्तवराजं जपेन्नरः ॥ सकृज्जपौ
 लभेन्मुक्तिं दुःस्वप्नेषु भयेषु च ॥ २६ ॥ सर्वतरति पापानां ब्रह्मभूतो भवेन्न
 रः ॥ तस्मात्संपूजितो ह्येष धर्मकार्थमुक्तये ॥ २७ ॥ स्तवराजं मिमंस्तवो
 त्तमं पूजयन्त्यश्च पठन्स्मरन्पि ॥ कुरुते शुभकर्म मानवः शुभमप्येति फ
 लानि हनुते ॥ २८ ॥ वरुणात्र किमुक्ते नस्तवराजं जपेन्नरः ॥ सर्वतद्भद्रमाप्नो
 त्ति यद्यदिच्छति शाश्वतं ॥ २९ ॥ स्तवानां मप्यशेषाणां बहिरो यं यतः स्त

वः॥ पुष्पैः वृक्षैः पुद्गीरैश्च वलिंद्यादिचक्षराः॥ १३०॥ स्तवराजमिति ख्या
तं तस्माद्धोकेषु यास्यति॥ ॥ श्रीनंदिकेश्वर उवाच॥ इत्थं मेव स्तवः प्रो
क्तः प्रशस्तशम्भुना स्वयम्॥ १३१॥ तस्मादनेन स्तोत्रेण स्तवराजेन
देवताः॥ स्तुतिर्न जपं स्मृतिश्चैव कूर्वन्ति वा रा मे व्यति॥ १३२॥ एवं ते
कथितास्तैः कर्मैरापरिपृच्छति॥ विनायकस्य माहात्म्यं पुति स्म
र्त्तुं न यो विधिम्॥ १३३॥ प्रशंसा ब्रह्मगायत्र्याः कल्पनैस्तु शोभ
नं॥ स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं च विशेषतः॥ १३४॥ वक्तुं म हं

॥ विष्णुः॥
॥ १४॥